

UOHSX00AX5M2

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č.j.: ÚOHS-R0217/2017/VZ-05186/2018/323/JKt/EBr

Brno 20. února 2018

V řízení o rozkladu ze dne 27. 11. 2017, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, ve znění doplnění rozkladu ze dne 6. 12. 2017, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne, podaném zadavatelem –

- **Povodí Moravy, s. p.**, IČO 70890013, se sídlem Dřevařská 932/11, Veveří, 602 00 Brno, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0393/2017/VZ-33133/2017/541/SLa ze dne 10. 11. 2017 vydanému ve správním řízení vedenému ve věci přezkoumání úkonů výše uvedeného zadavatele, učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Kráčivá rypadla – 2 ks**“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 27. 4. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 5. 2017 pod ev. č. Z2017-011331 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněného dne 29. 4. 2017 pod ev. č. 2017/S 084-162902, jehož dalšími účastníky jsou navrhovatel –
- **STAVOPLAST KL spol. s r. o.**, IČO 40740056, se sídlem Stachy 266, 384 73 Stachy, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 24. 8. 2017 Mgr. Markem Plajnerem, advokátem ev. č. ČAK 10888, se sídlem Na Příkopě 957/23, 110 00 Praha 1, a vybraný dodavatel –
- **HOME DEVELOPMENT s.r.o.**, IČO 28146506, se sídlem Holečkova 2538/5, 370 04 České Budějovice,

jsem na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů rozhodl takto:

I.

Výrok I. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0393/2017/VZ-33133/2017/541/SLa ze dne 10. 11. 2017 podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona,

p o t v r z u j i

a podaný rozklad v tomto rozsahu

z a m í t á m.

II.

Výroky II., III., IV. a V. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0393/2017/VZ-33133/2017/541/SLa ze dne 10. 11. 2017 podle § 90 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 152 odst. 6 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona,

r u š í m

a věc v tomto rozsahu

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

III.

Nařizuji z moci úřední podle § 61 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, toto

p ř e d b ě ž n é o p a t ř e n í:

Zadavateli – Povodí Moravy, s. p., IČO 70890013, se sídlem Dřevařská 932/11, Veverří, 602 00 Brno – se ukládá **zákaz uzavřít smlouvu** v zadávacím řízení na veřejnou zakázku „Kráčivá rypadla – 2 ks“ zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 27. 4. 2017 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 5. 2017 pod ev. č. Z2017-011331 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněného dne 29. 4. 2017 pod ev. č. 2017/S 084-162902.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Povodí Moravy, s. p., IČO 70890013, se sídlem Dřevařská 932/11, Veveří, 602 00 Brno, (dále jen „**zadavatel**“) zahájil dne 27. 4. 2017 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Kráčivá rypadla – 2 Ks“, přičemž předmětné oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 2. 5. 2017, pod ev. č. Z2017-011331 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 29. 4. 2017, pod ev. č. 2017/S 084-162902 (dále jen „**veřejná zakázka**“). Předmětem plnění veřejné zakázky, jejíž předpokládaná hodnota byla stanovena v částce 14 500 000 Kč bez DPH, je dodávka 2 nových kráčivých rypadel včetně příslušenství.
2. Z požadavků zadavatele na kvalifikaci specifikovaných v článku 4 dokumentace zadávacího řízení, mimo jiné vyplývá, že zadavatel v bodě 4. 5. „Technická kvalifikace dle § 79 zákona“ požadoval dle § 79 odst. 2 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“¹) pro prokázání splnění kritérií technické kvalifikace „seznam servisních středisek v dosahu 100 km od každého místa dodání. Pro každý dodaný stroj musí existovat servisní středisko, kde budou probíhat servisní prohlídky, pro stroj s místem dodání do Brna musí být dojezdová vzdálenost do tohoto servisního střediska max. 50 km, pro stroj s místem dodání do Olomouce musí být dojezdová vzdálenost do tohoto servisního střediska max. 80 km.“.
3. Zadavatel v rámci článku 6 bodu 6. 1. „Hodnocení nabídek“ dokumentace zadávacího řízení stanovil, že nabídky budou hodnoceny podle jejich ekonomické výhodnosti, tedy konkrétně podle nejnižší nabídkové ceny, a to následujícím způsobem: „Hodnocení bude provedeno podle absolutní výše celkové nabídkové ceny bez DPH za celý předpokládaný rozsah plnění. Nabídky budou seřazeny v pořadí od nejnižší po nejvyšší nabídkovou cenu. Přičemž za nejvhodnější nabídku bude považována nabídka s nejnižší nabídkovou cenou.“.
4. Dne 21. 8. 2017 rozhodl zadavatel o výběru dodavatele HOME DEVELOPMENT s.r.o., IČO 28146506, se sídlem Holečkova 2538/5, 370 04 České Budějovice (dále jen „**vybraný dodavatel**“). Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel STAVOPLAST KL spol. s r. o., IČO 40740056, se sídlem Stachy 266, 384 73 Stachy, (dále jen „**navrhovatel**“) dne 5. 9. 2017 námítky, které zadavatel obdržel téhož dne. V těchto navrhovatel namítá mimo jiné nesplnění požadavků k prokázání naplnění kritérií technické kvalifikace vybraným dodavatelem v rozsahu požadovaném zadávací dokumentací.
5. Dne 29. 9. 2017 v návaznosti na odmítnutí námitek navrhovatel s ohledem na skutečnost, že tento s negativním rozhodnutím zadavatele nesouhlasil, podal k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušnému podle § 248 zákona, k doзору nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, čímž bylo téhož dne zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 56 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

II. Napadené rozhodnutí

6. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 10. 11. 2017 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0393/2017/VZ-33133/2017/541/SLa (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým výrokem I. rozhodl, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 123 písm. b) zákona, když oznámení o výběru dodavatele ze dne 21. 8. 2017 (dále jen „**oznámení o výběru**“) neobsahovalo ve vztahu k výsledku posouzení splnění podmínek účasti vybraným dodavatelem u požadované technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. c) zákona, údaje rozhodné pro prokázání splnění citovaného kritéria kvalifikace, neboť toto kritérium bylo vybraným dodavatelem prokazováno prostřednictvím jiných osob ve smyslu § 83 zákona, avšak v oznámení o výběru dodavatele tato skutečnost není vůbec zachycena, čímž zadavatel nedodržel zákonem kladenou povinnost na obsah oznámení o výběru, přičemž uvedený postup zadavatele mohl ovlivnit výběr dodavatele a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.
7. Výrokem II. napadeného rozhodnutí rozhodl, že zadavatel nedodržel zákonný postup, jelikož v rozhodnutí o výběru dodavatele ze dne 21. 8. 2017 (dále jen „**rozhodnutí o výběru**“) zadavatel uvedl, že rozhodl na základě ustanovení § 122 odst. 2 zákona, ačkoliv ze zprávy o hodnocení nabídek ze dne 6. 6. 2017 vyplývá, že v předmětném zadávacím řízení byly hodnoceny nabídky tří účastníků zadávacího řízení a žádný z nich nebyl zadavatelem vyloučen, čímž se jeho postup stal netransparentním, přičemž tento postup zadavatele mohl ovlivnit výběr dodavatele a dosud nedošlo k uzavření smlouvy.
8. Výrokem III. napadeného rozhodnutí Úřad zrušil úkon zadavatele spočívající v rozhodnutí o výběru, dále zrušil úkon zadavatele spočívající v oznámení o výběru a současně zrušil všechny následující úkony zadavatele učiněné v zadávacím řízení na předmětnou zakázku podle § 263 odst. 2 zákona.
9. Výrokem IV. napadeného rozhodnutí uložil Úřad zadavateli do pravomocného skončení správního řízení vedeného Úřadem zákaz uzavřít smlouvu na předmětnou zakázku podle § 263 odst. 8 zákona.
10. Výrokem V. napadeného rozhodnutí uložil Úřad zadavateli povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.
11. V odůvodnění výroku I. napadeného rozhodnutí se Úřad nejdříve podrobně věnoval právnímu postavení zadavatele, přičemž na základě relevantních skutečností uzavřel, že zadavatel je veřejným zadavatelem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. d) zákona. Dále se Úřad zaměřil na to, zda se v daném případě jednalo o prokazování kvalifikace prostřednictvím jiných osob. Dále také hodnotil požadavek zadavatele na provádění servisu přímo dodavatelem, tedy zda mohl dodavatel kritérium technické kvalifikace stanovené zadavatelem v zadávací dokumentaci, spočívající v předložení seznamu servisních středisek, prokazovat prostřednictvím jiných osob, či zda zadavatel tuto možnost svým požadavkem vyloučil. Zde Úřad uzavřel svá zjištění konstatováním, že možnost prokázání technické kvalifikace prostřednictvím jiné osoby v zadávacím řízení vyloučena nebyla. Vybraný dodavatel ovšem dle závěru Úřadu pouhým doložením seznamu existujících servisních středisek bez současného doložení dalších dokladů vyžadovaných pro prokázání splnění kritérií technické kvalifikace nenaplnil podmínky ustanovení § 83 zákona. Následné oznámení o výběru vůbec nezachycovalo výše uvedené prokázání technické kvalifikace. S ohledem na tato zjištění Úřad rozhodl tak, jak uvedeno výše.

12. V odůvodnění výroku II. napadeného rozhodnutí Úřad konstatuje, že zadavatel vnesl do zadávacího řízení takový prvek, který činí zadávací řízení nečitelným a nepřehledným, neboť rozhodnutí o výběru dodavatele neodráží stav zadávacího řízení tak, jak byl zachycen v jiných částech dokumentace o zadávacím řízení. V rozhodnutí o výběru zadavatel totiž uvedl, že rozhodl o výběru vybraného dodavatele na základě ustanovení § 122 odst. 2 zákona, dle kterého v případě, že v zadávacím řízení je jediný účastník, může zadavatel takového účastníka zadávacího řízení vybrat bez provedení hodnocení, ačkoliv ze zprávy o hodnocení nabídek vyplývá, že v předmětném zadávacím řízení byly hodnoceny nabídky tří účastníků zadávacího řízení a žádný z nich nebyl zadavatelem vyloučen.
13. V odůvodnění výroku III., IV. a V. napadeného rozhodnutí Úřad dospěl k závěru, že došlo k naplnění zákonných podmínek pro zrušení úkonu zadavatele spočívajícího v rozhodnutí o výběru, zrušení úkonu zadavatele spočívajícího v oznámení o výběru, a zrušení všech následujících úkonů zadavatele učiněných v zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Dále došlo k naplnění podmínek pro uložení zákazu uzavřít smlouvu v zadávacím řízení, a to do pravomocného skončení správního řízení vedeného Úřadem a k uložení povinnosti úhrady nákladů řízení ve výši 30 000 Kč, a to v důsledku skutečností shrnutých výše v bodech 11. a 12. tohoto rozhodnutí.

III. Námitky rozkladu

14. Dne 27. 11. 2017 obdržel Úřad rozklad zadavatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 13. 11. 2017. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě. Dne 6. 12. 2017 byl zadavatelem podaný rozklad doplněn prostřednictvím podání z téhož dne, označeném jako doplnění rozkladu.
15. Zadavatel v rozkladu předně vyjadřuje svůj nesouhlas se závěry Úřadu ve vztahu k prokazování technické kvalifikace vybraného dodavatele spočívající v dispozici se servisními středisky. Úřad tento technický kvalifikační předpoklad totiž posoudil jakožto prokazování prostřednictvím jiných osob ve smyslu ustanovení § 83 zákona. Zadavatel považuje servisní střediska za věci či práva poskytnutá třetími osobami, a tedy za zcela běžné předměty, které jsou sice nutné pro realizaci jím zadávané veřejné zakázky, avšak jelikož se tyto jiné osoby, které je poskytují, dle zadavatele přímo nepodílí na realizaci předmětu této veřejné zakázky, neměl dle jeho tvrzení vybraný dodavatel povinnost jejich kvalifikaci dále dokládat zákonem stanovenými doklady (viz § 83 zákona). Zadavatel je proto názoru, že správní orgán nesprávně posoudil otázku, v jakých případech je technická kvalifikace prokazována jinými osobami. Zadavatel tak má za to, že v nyní šetřeném případě se o takovou situaci nejedná, a že tedy nebyl povinen uvést příslušné údaje v oznámení o výběru dodavatele.
16. V rozkladu pak dále zadavatel v souvislosti s výrokiem II. Úřadu brojí proti vyhodnocení Úřadem zjištěného pochybení v rozhodnutí o výběru, v němž zadavatel uvedl odkaz na chybné ustanovení zákona. Tento nedostatek dle zadavatelova tvrzení nelze vykládat jinak než jako běžnou chybu v psaní vzniklou administrativním pochybením, jelikož tato nezakládá důvod pro pochybení o jeho postupu v zadávacím řízení. Zjevná neexistence pochybností o jeho postupu dle jeho tvrzení spočívá zejména ve skutečnosti, že zadavatel reálně dodržel postup stanovený v § 122 odst. 1, a pouhý nesprávný odkaz na § 122 odst. 2 obsahující odlišný postup, jehož podmínky zjevně nebyly naplněny, nezakládá závažné pochybení zadavatele, tak jak bylo Úřadem vysloveno ve výroku II. a jak jej tento odůvodnil.

Závěr rozkladu

17. S ohledem na zadavatelovu rozkladovou argumentaci a na jeho přesvědčení o nesprávnosti a nezákonnosti napadeného rozhodnutí tento navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil v celém rozsahu.

Vyjádření navrhovatele

18. Dne 11. 12. 2017 obdržel Úřad vyjádření navrhovatele k rozkladu proti napadenému rozhodnutí. Navrhovatel považuje závěry Úřadu uvedené ve výroku I. a II. napadeného rozhodnutí za správné. Navrhovatel k argumentaci zadavatele, že se v daném případě nejedná o prokázání kvalifikace prostřednictvím jiných osob, dodává, že Úřad se s touto argumentací již vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, když konstatoval, že je třeba od sebe odlišovat obecné poskytnutí věcí nebo práv třetí osobou (např. dodávku energií, paliv, materiálů apod.) a poskytnutí věcí nebo práv třetí osobou, které musí být současně prokázány v rámci příslušných kritérií technické kvalifikace.
19. K výroku II. napadeného rozhodnutí navrhovatel ve svém vyjádření uvádí, že i v tomto případě se Úřad již vypořádal s argumentací zadavatele, když konstatoval, že odkaz na ustanovení § 122 odst. 2 zákona v rozhodnutí o výběru nelze vnímat jen jako pouhou chybu v psaní, když správně zde měl být uveden odkaz na ustanovení § 122 odst. 1 zákona.
20. Závěrem navrhovatel uvádí, že se Úřad vypořádal se všemi argumenty a námitkami zadavatele, posoudil celou problematiku komplexně ve všech vzájemných souvislostech, a považuje tedy napadené rozhodnutí za věcné a správné a navrhuje, aby předseda Úřadu rozklad zadavatele zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

IV. Řízení o rozkladu

21. Úřad neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

22. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícím závěrům.
23. Úřad tím, že ve výroku I. napadeného rozhodnutí rozhodl tak, jak je výše uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem.
24. Úřad tím, že ve výroku II. napadeného rozhodnutí konstatoval porušení § 122 odst. 2 v návaznosti na § 6 odst. 1 zákona nerozhodl správně a v souladu se zákonem. Jelikož Úřad výrokem III. napadeného rozhodnutí uložil jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele uvedeného ve výrocích I. a II. napadeného rozhodnutí, a dále výrokem IV. uložil zadavateli zákaz uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku, a dále výrokem V. uložil zadavateli uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč, bylo nutné přistoupit také ke zrušení napadeného

rozhodnutí rovněž ve výrocích III., IV. a V. napadeného rozhodnutí, neboť tyto tvoří s výrokem II. napadeného rozhodnutí nedílný celek.

25. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou tedy v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení výroku I. napadeného rozhodnutí a zamítnutí rozkladu v této části, a dále důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení výroků II., III., IV. a V. napadeného rozhodnutí a vrácení věci v tomto rozsahu Úřadu k novému projednání.

V. K výroku I. tohoto rozhodnutí

K výroku I. napadeného rozhodnutí

26. Obecně k technickým kvalifikačním předpokladům uvádím, že při jejich formulaci se vždy střetává zájem na co největším otevření soutěže (a to co nejvíce dodavatelům) a zájem na zachování co největší jistoty, že poskytnuté plnění bude dostatečně kvalitní. Stejný názor sdílí i odborná literatura, která uvádí, že „[v] *zadávacím řízení se přitom z povahy věci střetávají dva protichůdné principy, totiž omezení dodavatelů, mezi nimiž může proběhnout soutěž o nejhodnější nabídku, pouze na ty, kteří splňují kvalifikaci a u nichž je tak dán předpoklad kvalitního plnění v budoucnu, a na druhé straně obecný zájem na co nejširším zachování hospodářské soutěže* (Podešva, V., Sommer, L., Votrubec, J., Flaškár, M., Harnach J., Měkota J., Janoušek, M. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2016, s. 31). Zadavatel má tedy technickými kvalifikačními předpoklady nastavit určitý limit, jehož naplnění dodavatelem znamená, že daný dodavatel je pro plnění veřejné zakázky technicky zdatným a způsobilým partnerem. Požadavky zadavatele však musí být přiměřené a v souladu se zásadami obsaženými v § 6 zákona, mimo jiné musí být odůvodněny s ohledem na složitost a rozsah předmětu plnění dané veřejné zakázky.
27. Prokázání kvalifikace prostřednictvím jiných osob pak zákon upravuje v ustanovení § 83. Dle odst. 1 citovaného ustanovení je dodavatel oprávněn prokázat určitou část ekonomické kvalifikace, technické kvalifikace nebo profesní kvalifikace s výjimkou kritéria podle § 77 odst. 1 požadované zadavatelem prostřednictvím jiných osob. Za prokázání kvalifikace prostřednictvím jiných osob lze považovat situaci, kdy jiná osoba pro dodavatele plní určitou část veřejné zakázky či kdy jiná osoba poskytuje dodavateli k plnění veřejné zakázky určitá práva či věci.
28. Dle ustanovení § 83 odst. 1 zákona je pak dodavatel povinen v případě, že prokazuje splnění kvalifikace prostřednictvím jiných osob zadavateli předložit doklady prokazující splnění profesní způsobilosti a základní způsobilosti této osoby, doklady prokazující splnění chybějící části kvalifikace touto osobou a její písemný závazek, že poskytne dodavateli práva či věci potřebná k plnění veřejné zakázky, a to alespoň v rozsahu, v jakém tato osoba prokázala kvalifikaci za dodavatele.
29. V rozkladu zadavatel ve vztahu k výroku I. napadeného rozhodnutí brojí proti tomuto výroku a jeho odůvodnění, ve kterém se Úřad ztotožnil s námitkou navrhovatele týkající se absence informací o prokázání kvalifikace jinými osobami v oznámení o výběru, přičemž v důsledku této skutečnosti došlo k pochybení zadavatele v oznámení o výběru, které zakládá rozpor se zákonem.
30. Základem tohoto zjištění je požadavek zadavatele obsažený v článku 4 zadávací dokumentace, konkrétně v bodě 4.5. „Technická kvalifikace dle § 79 zákona“, ve kterém

zadavatel stanovil požadavek na prokázání kritérií technické kvalifikace dle § 79 odst. 2 písm. c) zákona, přičemž požadoval doložit „seznam servisních středisek v dosahu 100 km od každého místa dodání. Pro každý dodaný stroj musí existovat servisní středisko, kde budou probíhat servisní prohlídky, pro stroj s místem dodání do Brna musí být dojezdová vzdálenost do tohoto servisního střediska max. 50 km, pro stroj s místem dodání do Olomouce musí být dojezdová vzdálenost do tohoto servisního střediska max. 80 km.“. Vybraný dodavatel pak ve své nabídce za účelem prokázání splnění těchto kritérií technické kvalifikace předložil seznam dvou servisních středisek, konkrétně se jednalo o areál společnosti EKO Agrostav a.s., a areál společnosti RENOMAG spol. s r.o. (viz bod 86 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

31. Co se týká závěru Úřadu obsaženému v bodě 96 odůvodnění napadeného rozhodnutí, s tím se zcela ztotožňuji. V tomto Úřad shledal, že požadavkem zadavatele, aby dodavatel předmětu plnění veřejné zakázky byl současně i poskytovatelem servisních služeb pro kráčivá rypadla, zadavatel nevyločil možnost prokázání technické kvalifikace podle ustanovení § 79 odst. 2 písm. c) zákona (tj. doložení seznamu servisních středisek) prostřednictvím jiných osob dle ustanovení § 83 zákona. K tomuto závěru Úřad dospěl v důsledku skutečnosti, že nárok zadavatele na poskytovatele servisních služeb se specificky vztahoval přímo k poskytování služeb spojených s dodávkou plnění a jejich následným servisem a jako takový jej nelze ztotožňovat s požadavkem na místo poskytování těchto služeb. V této části přezkumu se tedy neztotožňuji s tvrzením navrhovatele, který v návrhu předkládá argumentaci navrhuující okamžité vyloučení vybraného dodavatele ze zadávacího řízení v důsledku tvrzené nemožnosti naplnění kritérií technické kvalifikace prostřednictvím jiných osob. Z výše uvedeného a zároveň z odůvodnění napadeného rozhodnutí je totiž zřejmé, že pro naplnění kritéria technické kvalifikace podle ustanovení § 79 odst. 2 písm. c) zákona měla být dodavateli doložena pouze skutečnost o dispozici servisního střediska v požadované vzdálenosti od místa plnění, nikoliv skutečnost, kdo bude fakticky poskytovat servisní služby, k čemuž se omezení zadavatele (resp. vyloučení možnosti splnění tohoto dalšího požadavku prostřednictvím jiných osob) vztahovalo.
32. K uvedenému způsobu prokázání předmětného kritéria technické kvalifikace podle ustanovení § 79 odst. 2 písm. c) zákona vybraným dodavatelem v souladu se sděleními Úřadu konstatuji, že ze zákonného vymezení technické kvalifikace ve spojení s požadavkem zadavatele na dispozici se servisním střediskem vyplývá, že zadavatel považuje za způsobilé pouze takové dodavatele, kteří mají ve své dispozici servisní střediska odpovídající jeho požadavkům, které lze považovat za přiměřené a objektivně žádané pro zajištění rychlého a bezproblémového servisu předmětů plnění. Tento požadavek by tedy splňoval přímo vybraný dodavatel, pokud by měl tato střediska ve vlastnictví či např. v dlouhodobém pronájmu a měl zde umístěny vlastní provozovny. V případě, že jsou mu však tyto prostory ad hoc poskytovány jiným subjektem pro potřeby provádění servisu v důsledku dlouhodobé spolupráce vybraného dodavatele se subjekty provozujícími tato střediska, jak doložil vybraný zadavatel prostřednictvím prohlášení těchto subjektů, jedná se zcela nepochybně o prokazování technické kvalifikace prostřednictvím jiných osob ve smyslu § 83 zákona.
33. Z hlediska nyní řešené právní otázky, na které stojí argumentace odůvodnění výroku I. napadeného rozhodnutí, je podstatné, že pokud by výše jmenované společnosti nepropůjčily vybranému dodavateli technicko-servisní zázemí svého areálu, pak by vybraný dodavatel

nesplnil zadavatelovy požadavky na technickou kvalifikaci a nebyl by způsobilým účastníkem zadávacího řízení. Ačkoliv tedy vybraný dodavatel či jím vyškolený personál měl být poskytovatelem servisních služeb, tak k prokázání požadované technické kvalifikace využil práv či věcí jiných osob a byl tedy povinen zadavateli k těmto osobám předložit všechny požadované doklady podle § 83 zákona. V souladu s tímto tedy zároveň nemohu souhlasit s tvrzením zadavatele, že se společností poskytující vybranému dodavateli technicko-servisní zázemí svého areálu na plnění veřejné zakázky nepodílejí, jelikož poskytují ad hoc dodavateli pro plnění veřejné zakázky zásadní plnění (místo pro servisní střediska), bez nichž by vybraný dodavatel nebyl způsobilým účastníkem zadávacího řízení.

34. V souladu se závěrem Úřadu v rámci této problematiky a jak v podaném rozkladu zdůrazňuje také sám zadavatel, je potřeba odlišovat obecné poskytování věcí nebo práv, prostřednictvím kterých bude vybraný dodavatel plnit předmět veřejné zakázky (např. dodávka energií, paliv, materiálů apod.) a na druhé straně poskytování takových věcí nebo práv, díky kterým vybraný dodavatel splní zadavatelem stanovené požadavky na kupříkladu technickou kvalifikaci, a díky jejichž splnění se vůbec může účastnit zadávacího řízení na veřejnou zakázku.
35. Za podstatné pro posouzení, zda se v tomto případě tedy jedná o zajištění takzvaného obecného poskytování věcí nebo práv prostřednictvím jiných osob při plnění veřejné zakázky či o poskytování věcí nebo práv prostřednictvím jiných osob, u kterých je již nutné splňovat požadavky zákona (viz § 83 zákona), je třeba v tomto případě považovat to, že se jedná o poskytnutí věcí nebo práv, které musí být prokázány v rámci příslušných kritérií technické kvalifikace. Výše uvedená skutečnost se ostatně dá dovodit také ze samotného znění § 83 zákona, v němž je uvedeno, že dodavatel může prokázat určitou část technické kvalifikace prostřednictvím jiných osob. V případě, že tedy zadavatel požaduje doložit dispozici dodavatele s určitou věcí (nebo právem) nutnou k realizaci veřejné zakázky prostřednictvím vybraných kritérií technické kvalifikace, je zřejmé, že má zájem na prokázání specifických požadavků tak, aby zajistil, že předmět veřejné zakázky bude řádně realizován nebo dodán.
36. Za situace, kdy uvedený požadavek na splnění technické kvalifikace není splněn přímo dodavatelem, je tedy nutné posuzovat prokázání jeho splnění jako prokazování kvalifikace prostřednictvím jiných osob, a to se všemi povinnostmi, které s tímto spojuje zákon. Stejný názor, že jinou osobou prokazující technickou kvalifikaci nemusí být vždy jen poddodavatel podílející se na plnění veřejné zakázky, pak sdílí i odborná literatura, která uvádí, že *„[n]apříklad v případě prokazování požadavku zadavatele na technické vybavení (stroj potřebný k realizaci veřejné zakázky) může tento požadavek prokázat osoba, která mu požadovaný stroj půjčí, ale jinak se na realizaci veřejné zakázky nebude nijak podílet.“* (HERMAN P., FIDLER V. a kol. Komentář k zákonu o zadávání veřejných zakázek, Plzeň: Aleš Čeněk, s.r.o., s. 223–224.)
37. Prohlášení společností EKO Agrostav a.s. a RENOMAG spol. s.r.o., ve kterém tyto potvrdily skutečnost, že vybraný dodavatel může disponovat zázemím jejich areálu k provádění servisních služeb strojů značky Euromach a příslušenství je třeba tedy s ohledem na výše uvedené považovat za jednostranné vyjádření závazku ze strany osob, jejímž prostřednictvím vybraný dodavatel prokazuje část kvalifikace ve smyslu § 83 zákona.

38. Nutno dodat, že zákon neklade požadavek na předložení smlouvy mezi dodavatelem a jinou osobou, ale postačí i jednostranné vyjádření závazku ze strany jiné osoby, jejímž prostřednictvím dodavatel prokazuje část kvalifikace. Jak již bylo zmíněno výše, dodavatel je však v případě prokázání kvalifikace prostřednictvím jiných osob povinen zadavateli předložit dále také doklady prokazující splnění profesní způsobilosti podle § 77 odst. 1 zákona jinou osobou, doklady prokazující splnění chybějící části kvalifikace prostřednictvím jiné osoby, a doklady o splnění základní způsobilosti podle § 74 zákona jinou osobou.
39. K tomu je nutné podotknout, že výše uvedené prohlášení společností prokazujících určitou část kvalifikace, bylo navíc doloženo vybraným dodavatelem až po rozhodnutí o výběru a oznámení o výběru, a to v rámci objasnění nabídky, k čemuž vybraného dodavatele zadavatel vyzval až v návaznosti na námítky navrhovatele. V důsledku skutečnosti, že toto prohlášení nebylo součástí nabídky vybraného dodavatele společně s dalšími požadovanými doklady v případě, kdy je část kvalifikace prokazována prostřednictvím jiných osob, tak zadavatel nemohl dostát zákonem stanoveným povinnostem kladeným na oznámení o výběru.
40. V důsledku absence dodatečné výzvy k doložení chybějících dokladů ještě před vydáním oznámení o výběru a zároveň tedy v důsledku absence zákonem požadovaných dokladů (viz § 83 zákona), pak nemohlo být také v souladu se závěry Úřadu řádně vyhotoveno oznámení o výběru dodavatele, zcela zásadní úkon v procesu zadávání veřejné zakázky jak uvádí Úřad v bodě 102 napadeného rozhodnutí.
41. Z dokumentace o veřejné zakázce tak dle mého zjištění Úřad správně uzavřel, že vybraný dodavatel nepředložil ve vztahu k prokázání kritérií technické kvalifikace podle § 79 odst. 2 písm. c) zákona prostřednictvím jiných osob všechny doklady, které byl v souladu s § 83 zákona povinen zadavateli předložit. Zadavatel tak při absenci vybraných dokladů nemohl dostát svým povinnostem kladeným na oznámení o výběru a řádně uvést veškeré doklady, prostřednictvím kterých by mělo být splnění podmínek účasti ze strany vybraného dodavatele prokázáno.
42. Potencialitu ovlivnění výběru dodavatele pak Úřad podpořil odkazem na bohatý přehled jak vlastních rozhodnutí, tak judikatury Krajského soudu a Nejvyššího správního soudu v bodech 108. a 109. napadeného rozhodnutí, přičemž i tento jeho závěr považuji za správný.
43. Námítku zadavatele vztahující se k posouzení prokazování naplnění kritérií technické kvalifikace a zadatelovo tvrzení, že se v tomto případě nejednalo o prokazování technické kvalifikace prostřednictvím jiné osoby, tedy považuji za neopodstatněnou.

VI. K důvodům zrušení výroků II., III., IV. a V. napadeného rozhodnutí

44. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.
45. Podle § 39 odst. 1 zadavatel postupuje v zadávacím řízení podle pravidel stanovených tímto zákonem a je přitom povinen dodržet stanovené zadávací podmínky. Pokud pravidla pro průběh zadávacího řízení tento zákon nestanoví, určí je zadavatel v souladu se zásadami podle § 6 zákona.

46. Podle § 122 odst. 1 zákona je zadavatel povinen vybrat k uzavření smlouvy účastníka zadávacího řízení, jehož nabídka byla vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější podle výsledku hodnocení nabídek nebo výsledku elektronické aukce, pokud byla použita.
47. Podle § 122 odst. 2 zákona pokud je v zadávacím řízení jediný účastník zadávacího řízení, může být zadavatelem vybrán bez provedení hodnocení.
48. Ke zjištěnému skutkovému stavu nejprve shrnuji, že zpráva o hodnocení nabídek ze dne 6. 6. 2017 obsahuje následující závěr: *„hodnocení nabídek proběhlo v souladu s § 114 zákona a zadávacími podmínkami. Základním hodnotícím kritériem byla stanovena v souladu s ustanovením § 114 odst. 2 věty druhé nejnižší nabídková cena. Nabídky účastníků byly seřazeny od nabídky s nejnižší nabídkovou cenou po nejvyšší nabídkovou cenu.“*, přičemž v této zprávě byla následně uvedena tabulka obsahující nabídky tří účastníků. Na prvním místě této tabulky byla uvedena nabídka vybraného dodavatele. V souladu s touto skutečností pak komise nadále hodnotila pouze nabídku účastníka umístěného na prvním místě v pořadí, tedy vybraného dodavatele.
49. Zadavatel však následně v rozhodnutí o výběru odkázal na ustanovení § 122 odst. 2 zákona, dle kterého pokud je v zadávacím řízení jediný účastník zadávacího řízení, může být zadavatelem dodavatel vybrán bez provedení hodnocení. Jelikož však v zadávacím řízení, jak bylo ostatně výše v bodě 48 tohoto rozhodnutí dovozeno, byly hodnoceny nabídky celkem tří účastníků zadávacího řízení a žádný z účastníků zadávacího řízení nebyl vyloučen, přičemž zadavatel rozhodl o výběru dodavatele v souladu se způsobem vymezeným v zadávací dokumentaci (tedy na základě nejnižší nabídkové ceny), je zřejmé, že zadavatel provedl výběr dodavatele ve smyslu 122 odst. 1 zákona a nikoli jak uvedl v rozhodnutí o výběru ve smyslu § 122 odst. 2 zákona.
50. Otázkou, která v rámci nyní řešeného případu tedy vyvstává je, zda toto pochybení v podobě uvedení chybného ustanovení zákona v rozhodnutí o výběru, lze označit za prostou administrativní chybu, či zda je třeba jej skutečně vnímat jako *„prvek, který činí zadávací řízení nečitelným a nepřehledným, neboť uvedené rozhodnutí o výběru dodavatele neodráží stav zadávacího řízení tak, jak byl zachycen v jiných částech dokumentace o zadávacím řízení, čímž se jeho postup stal netransparentním“*.
51. Pro její zodpovězení by Úřad měl v rámci nového projednání věci vzít v potaz zejména následující skutečnosti. Zadavatel se nedopustil pochybení v samotném svém postupu při hodnocení nabídek, když pouze v rozhodnutí o výběru uvedl odkaz na chybný odstavec téhož paragrafu (§ 122 zákona). Tato skutečnost ostatně vyplývá již z výše uvedeného závěru ze zprávy o hodnocení nabídek ze dne 6. 6. 2017, z něž je zřejmé, že byly hodnoceny nabídky celkem tří účastníků zadávacího řízení. Pokud tedy Úřad v samotném znění výroku II. napadeného rozhodnutí uvedl, že zadavatel nedodržel při zadávání veřejné zakázky postup stanovený v § 122 odst. 2 zákona, je třeba tuto informaci označit za nesprávnou, neboť podstata zadavatelova nedodržení zákona, a to s ohledem na následné odůvodnění výroku II. napadeného rozhodnutí, spočívala, jak již bylo uvedeno výše, v uvedení chybného odkazu na odstavec § 122 zákona v rozhodnutí o výběru, nikoli v tom, že by zadavatel provedl samotný výběr dodavatele nesprávně.
52. V návaznosti na toto zjištění je při novém projednání věci dále třeba pečlivě zhodnotit, zda pochybení v podobě uvedení chybného ustanovení zákona v rozhodnutí o výběru je možné

vnímat jakožto chybu, která mohla mít vliv na výběr dodavatele. Lépe řečeno, zda uvedením chybného odstavce paragrafu v rozhodnutí o výběru mohlo mít či mělo vliv na výběr nevhodnější nabídky a zda by tedy v nyní projednávaném případě mohlo dojít v důsledku uvedení správného označení odstavce § 122 zákona k odlišnému výběru dodavatele. Ačkoli za určitých okolností může takový postup jistě ovlivnit výběr dodavatele a vyústit v situaci, kdy nebude zjevné, dle kterého ustanovení zadavatel skutečně postupoval, v nyní projednávaném případě je třeba vzít v potaz všechny okolnosti daného případu a pečlivě zhodnotit, zda lze takovou úvahu ze strany Úřadu nyní aplikovat. Jednou z těchto okolností pak je zejména skutečnost, že zadavatelovo pochybení neodráží stav zadávacího řízení tak, jak byl zachycen v jiných částech dokumentace o veřejné zakázce (např. ve zprávě o hodnocení nabídek ze dne 6. 6. 2017).

53. Dále je nutné také zohlednit, zda zadavatel skutečně tímto svým postupem vnesl do zadávacího řízení takový prvek, který jej činí nečitelným a nepřehledným, a čímž se jeho postup stal netransparentním, jak ostatně uvádí Úřad v bodě 120 odůvodnění napadeného rozhodnutí. V rámci tohoto zohlednění by pak měl Úřad vzít především v potaz to, že pokud zadavatel postupuje v rámci zadávacího řízení zcela v souladu se zákonem, když provede hodnocení nabídek v souladu se zákonem, a následně uvede v rozhodnutí o výběru pouze chybný odkaz na ustanovení zákona, přičemž je z předchozích úkonů zadavatele zcela zřejmé, že se skutečně jedná o administrativní chybu, nemůže toto jeho pochybení učinit zadávací řízení nečitelným či nepřehledným. Pokud by tomu tak totiž bylo, znamenalo by to, že jakýkoli drobný překlep v kterémkoli úkonu zadavatele v průběhu zadávacího řízení by mohl mít pro jeho další průběh fatální následky. Základní pro posouzení této problematiky tedy je zhodnocení, zda zadavatelovo pochybení dosahovalo takové intenzity, aby mohlo způsobit netransparentnost postupu zadavatele.
54. Na výše uvedené pak navazuje také možnost uložení nápravného opatření. I zde by měl Úřad zvážit, zda by následek minimálně v podobě zrušení rozhodnutí o výběru, nebyl přílišným zásahem vzhledem k závažnosti pochybení, jehož se zadavatel dopustil. Zároveň by bylo vhodné vzít v rámci nového projednání věci v potaz možnost zhojení nyní projednávaného pochybení zadavatele při následném uložení nápravného opatření za pochybení uvedené ve výroku I. napadeného rozhodnutí, neboť k tomuto s ohledem na zrušení výroku III. napadeného rozhodnutí musí v rámci nového prvostupňového rozhodnutí dojít. K tomu jen dodávám, že zásadním dokumentem pro účastníky zadávacího řízení, na který jsou kladeny zákonem stanovené požadavky, je právě oznámení o výběru.
55. Závěrem tedy opakuji, že možnost vzniku netransparentnosti zadávacího řízení v důsledku administrativního pochybení zadavatele se odvíjí od jeho intenzity. Ne každé pochybení lze považovat za prvek, na který by měl Úřad reagovat uložení nápravného opatření v podobě zrušení úkonu, ve kterém se zadavatel této chyby dopustil, případně další opatření.
56. S ohledem na výše uvedené je tedy možné konstatovat, že Úřad se dostatečně nezaobíral důsledky, jaké nesprávné označení odstavce § 122 zákona v rozhodnutí o výběru mohlo vyvolat či vyvolalo, a to zejména s ohledem na výběr dodavatele, což je dle § 263 odst. 2 zákona jednou z elementárních podmínek pro uložení nápravného opatření. Proto jsem přistoupil ke zrušení výroku II. napadeného rozhodnutí a k vrácení věci Úřadu k novému projednání.

57. S ohledem na výše uvedené, zejména pak na soudní praxi, musím konstatovat, že napadené rozhodnutí trpí vadou, která má vliv na zákonnost a přezkoumatelnost výroku II. napadeného rozhodnutí. Protože nebyly naplněny podmínky pro to, aby tento rozpor bylo možno napravit přímo v řízení o rozkladu postupem podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, shledal jsem důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí Úřadu, jak je uvedeno výše.
58. Úřad při novém projednání věci tedy posoudí, zda okolnosti daného případu, tedy zejména po zhodnocení intenzity pochybení zadavatele ve vztahu k možnému ovlivnění výběru dodavatele, odůvodní uložení nápravného opatření spočívajícího ve zrušení rozhodnutí o výběru, případně úkonů následujících. Pokud Úřad dospěje k závěru, že se zadavatel skutečně dopustil pochybení, když v rozhodnutí o výběru uvedl nesprávné ustanovení zákona, musí takové rozhodnutí náležitě odůvodnit.
59. S ohledem na to, že jsem napadené rozhodnutí shledal nezákonným a nepřezkoumatelným, nezabýval jsem se již podrobně všemi námitkami zadavatele uvedenými v rozkladu. Při novém projednání věci, nechť vezme Úřad v úvahu námitky podaného rozkladu.

K výrokům II., III. a IV. napadeného rozhodnutí

60. Jelikož jsem dospěl k závěru, že výrok I. napadeného rozhodnutí je správný a v souladu se zákonem a že výrok II. napadeného rozhodnutí je naopak nezákonný z důvodu jeho nedostatečného odůvodnění, a jelikož výrokem III. napadeného rozhodnutí Úřad uložil zadavateli opatření k nápravě postupu uvedeného jak ve výroku I., tak ve výroku II. napadeného rozhodnutí, nezbyvá mi než zrušit výrok III. napadeného rozhodnutí z důvodu jeho navázání na výrok II., který se taktéž ruší.
61. Co se týká výroku IV. napadeného rozhodnutí, v něm Úřad uložil zadavateli zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení na veřejnou zakázku a výroku V. napadeného rozhodnutí, v němž Úřad uložil zadavateli uhradit náklady řízení, musel jsem přistoupit ke zrušení napadeného rozhodnutí rovněž v těchto výrocích, když i tyto výroky tvoří s výrokem III. napadeného rozhodnutí nedílný celek.

K nařízení předběžného opatření výrokem III. tohoto rozhodnutí

62. Podle § 248 zákona Úřad vykonává dozor nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, při kterém může mimo jiné nařizovat předběžná opatření. Zákon neobsahuje zvláštní postup pro nařízení předběžného opatření v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, proto se subsidiárně použije obecná úprava obsažená v § 61 odst. 1 správního řádu.
63. Podle § 61 odst. 1 správního řádu může správní orgán z moci úřední nebo na požádání účastníka před skončením řízení rozhodnutím nařídit předběžné opatření, je-li třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo je-li obava, že by bylo ohroženo provedení exekuce. Předběžným opatřením lze účastníkovi nebo jiné osobě přikázat, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco strpěl, anebo zajistit věc, která může sloužit jako důkazní prostředek, nebo věc, která může být předmětem exekuce.
64. Podle § 61 odst. 3 správního řádu správní orgán předběžné opatření zruší rozhodnutím bezodkladně poté, co pomine důvod, pro který bylo nařízeno. Neučiní-li tak, pozbývá

předběžné opatření účinnosti dnem, kdy se rozhodnutí ve věci stalo vykonatelným nebo nabylo jiných právních účinků.

65. Dle § 152 odst. 2 správního řádu o rozkladu rozhoduje ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního orgánu. Dle § 152 odst. 5 správního řádu nevylučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
66. Dle § 93 odst. 1 správního řádu jestliže není v této hlavě stanoveno jinak, pro řízení o odvolání se obdobně použijí ustanovení hlavy I až IV, VI a VII této části.
67. Vzhledem k uvedenému konstatuji, že předseda Úřadu jako nadřízený správní orgán rozhodující o rozkladu může z moci úřední nebo na požádání účastníka před skončením řízení rozhodnutím nařídit předběžné opatření při splnění zákonných podmínek v souladu s § 61 odst. 1 správního řádu.
68. Účelem, pro který bylo toto řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedeno, bylo (eventuální) uložení nápravného opatření v zadávacím řízení veřejné zakázky. A právě tento účel řízení byl v prvních 60 dnech ode dne zahájení tohoto řízení zajištěn zákazem uzavřít smlouvu uloženým zadavateli ex lege ustanovením § 246 odst. 1 písm. d) zákona. Dalším zajištěním téhož účelu v následujícím průběhu tohoto správního řízení pak bylo obligatorní uložení zákazu zadavateli až do pravomocného skončení řízení uzavřít v zadávacím řízení smlouvu podle § 263 odst. 8 zákona, a to přímo výrokem III. napadeného rozhodnutí. S ohledem na to, že jsem dospěl k závěru o nutnosti zrušení napadeného rozhodnutí, tedy včetně výroku zajišťujícího účel tohoto správního řízení v jeho dalším průběhu, a rovněž s ohledem na to, že zákonná blokační lhůta podle § 246 odst. 1 písm. d) zákona již uběhla, dospěl jsem k dílčímu závěru o možné absenci jakéhokoli zajištění účelu tohoto správního řízení v době po nabytí právní moci výroku I. tohoto rozhodnutí o rozkladu.
69. Proto jsem se zabýval konkrétními okolnostmi zjištěného stavu věci a dosavadním průběhem tohoto správního řízení z toho pohledu, zda je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků tohoto správního řízení zejména během nového projednání věci Úřadem. Dospěl jsem přitom k závěru, že z důvodu stávajícího procesního stavu tohoto správního řízení, přetrvávání účelu tohoto správního řízení a zejména pak z toho důvodu, že Úřad se bude znovu zabývat tím, zda zadavatel dodržel zákonný postup, přetrvává dle § 263 odst. 2 zákona potřeba zajistit možnost uložení (eventuálního) nápravného opatření v zadávacím řízení veřejné zakázky. Pokud by totiž došlo k uzavření smlouvy zadavatele s vybraným dodavatelem v průběhu tohoto řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, byla by tato možnost zmařena.
70. Z výše uvedených důvodů jsem rozhodl o nařízení předběžného opatření ve smyslu § 61 odst. 1 správního řádu, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

VII. Závěr

71. Ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu jsem pak kromě věcné správnosti napadeného rozhodnutí přezkoumal i jeho zákonnost ve všech napadených výrocích a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu v řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil ve vztahu k výroku I. skutkový stav věci tak, aby mohl posoudit, zda v daném případě zadavatel dodržel zákonný postup v zadávacím řízení veřejné zakázky.

72. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad při vydávání výroku I. napadeného rozhodnutí postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro jeho zrušení nebo změnu z důvodů uváděných v rozkladu.
73. Co se týká výroku II. napadeného rozhodnutí, jsem po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že tento výrok je zatížen nedostatečným posouzením právní otázky netransparentnosti postupu zadavatele v důsledku administrativního pochybení zadavatele, jsem dospěl k závěru, že jsou dány předpoklady § 152 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.
74. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal, že výrok II. napadeného rozhodnutí je třeba zrušit a vrátit Úřadu k novému projednání, přistoupil jsem tedy současně ke zrušení výroků III., IV., a V., napadeného rozhodnutí, neboť tyto tvoří s výrokem II. napadeného rozhodnutí nedílný celek.

POUČENÍ

Proti výrokům I. a II. tohoto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

Proti výroku III. tohoto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který o něm rozhoduje. Rozklad proti výroku III. tohoto rozhodnutí nemá podle § 61 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odkladný účinek. Rozklad se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Povodí Moravy, s. p., Dřevařská 932/11, Veverí, 602 00 Brno
2. Mgr. Marek Plajner, advokát, Na Příkopě 957/23, 110 00 Praha 1
3. HOME DEVELOPMENT s.r.o., Holečkova 2538/5, 370 04 České Budějovice

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy